

Index Rerum,

tractatibus, vel in consiliis, sequenda est per judicem, p. 82. n. 23
 Opinio, quæ plurimorum autoritate comprobatur, præsumitur verior, ib. n. 24
 Nec ab ea recedendum in judicando, & consulendo, ibid.
 Opinibus duabus contrariis æque probabilibus, seu communibus, iudex Ecclesiasticus potest, quam maluerit eligere, ib. n. 26
 Etiam in foro conscientie, ib. n. 27
Oppositio, Oppositor.
 Oppositor, si declaratur esse vel non esse filium patrimoniale, aut aliàs personam legitimam, licet appellat in provisione curati, p. 208. n. 67
 Oppositor post lapsum termini edictorum, an sit admittendus & audiendus, p. 235. n. 102
 Opponens se beneficio post terminum edictorum ante tamen perfectum examen, rejectus an possit appellare suspensivè, p. 297. n. 271
 Oppositio, & offuscatio etiam si contineat juris subtilitatem, tollit notorietatem nullitatis ex actis resultantem, p. 396. n. 57
 Oppositores potest viginti dies, & intra terminum excessivum & prorogatum per Episcopum, nec sunt legitimi oppositores, nec ad concursum sunt admittendi, p. 397. n. 58
 Oppositori quantumcumque docto etiam notoriè non potest conferri beneficium Parochiale absque concursu, quem ipse subire tenetur, p. 399. n. 78
 In terrii Oppositione duo concurrunt, excepto legitima rejecta, & executio contra non nominatum, quæ præbent causam appellandi, p. 568. n. 12
 Oppositor si sit clericus, & altera pars petens sententiam executionem similiter, remittenda est executio Ecclesiastico, p. 579. n. 151
Oppressus.
 Cuilibet licet vim repellere, & Oppressus de facto potest judici injustè volenti sententiam exequi, non obstante sua legitima appellatione, resistere, p. 17. n. 85
 Oppressus etiam si expressè renuntiet recursum violentiæ illi denegandus non est, p. 59. n. 71
 Vi Oppressum defensori advocati velociter confugiunt ad appellationem, quomodo sit formata, p. 59. n. 72
 Oppressus ad obtinendam regiam provisionem juris præsumptionem pro se habet, cum omnibus appellationibus sit regulariter dererendum, pag. 60. numero 86
 Oppressus affirmans in Senatu acta esse integra, non auditur postea ex capite processus diminuti, volens noviter recurrere ad Senatum super eodem articulo, p. 131. n. 54
 Oppressus ut iterum possit recurrere ad Senatum super eodem articulo ex capite processus non integri debet de hoc constare notoriè, & evidenter ex actorum inspectione aliter non auditur, ib. n. 55
 Et quomodo consolatur Oppressus ut hoc modo notoriè appareat, ib.
 Oppressus, qui ex actis diminutis semel obtinuit decretum contra se, licet vim non fieri, potest eis integris, iterum recurrere, secus autem appellatus, ib. n. 49
Opus.
 Novum Opus nuntians excommunicatus an in judicio comparens audiatur, p. 228. n. 19
 Novi operis nuntiationis causa recipit appellationem suspensivam, p. 229. n. 32. & 33
 Operis novi post nuntiationem gesta revocantur per viam attentati, ib. n. 36
 Opus ædificatum post nuntiationem, revocatur per viam attentati, ib. n. 39

Operis novi nuntiatio celeritatem desiderat, ibidem n. 41
 Operis novi nuntiatio non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 42.
Ordinarius.
 Ordinarius quando in defectum superioris per eum admoniti suos religiosos non visitantis, & corrigentis, potest visitare, an ob denegatam appellationem ab ordinario possint religiosi ad Senatum recurrere per viam violentiæ, p. 87. n. 27
 Ordinario assignantur quatuor menses in Parochialibus reservatis ad significandum concursum Pontifici, p. 292. n. 106
 Ordinarius potest exemptos compellere ad Ecclesiæ reparationem appellatione & inhibitione non obstantibus, p. 367. n. 18
 Ordinarius liberam facultatem & potestatem habet à jure providendi beneficia incompatibilia vacantia ipso jure per pacificam possessionem secundi, p. 179. num. 22
 Ordinarius intra quatuor menses currentes à tempore notitiæ vacationis tenetur mittere Sedi Apostolicæ fidem approbationis concursus facti in Parochialibus vacantibus in mensibus Apostolicis, p. 400. n. 103. & quæ forma, ib.
 Ordinarius instituens ad præsentationem patronorum quoquo modo fiat, jus patronatus agnoscit, & ideo institutio non est irrita, ex c. contempti juris patro. p. 403. n. 145
 Ordinarius instituens præsentatum à patrono, non dicitur contempsisse jus patronatus, & ideo institutio non est nulla ipso jure, sed erit injusta respectu veri patroni, ib. n. 147
 Ordinarius præsentatum à majori parte patronorum si non instituat, facit injuriam, non nullitatem, p. 404. n. 153
 Ordinarius potest etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus apponere Vicarios perpetuos in beneficiis curatis, unitis dignitatibus, vel quibusvis Ecclesiis, non obstante appellatione juxta Concil. Trident. de reformat. cap. 7. sessione 7. ib. numero 155
 Ordinarius non potest prætere jus universale in beneficiis consistorialibus Hispaniæ, prout Rex, maxime quia horum beneficiorum genus reservatum est Consistorio Papæ, p. 425. n. 140
 Ab ordinario procedente ad ulteriorem provisionem beneficii, interim dum in Senatu Regio de jure patronatus terminatur exceptio, appellationi emissa erit deferendum, p. 428. n. 176
 Ordinarius non est cogendus instituere præsentatum à Rege alio existente in possessione per longum aut longissimum tempus, donec per executoriales vincatur, ib. n. 177
 Ordinario recusante instituere præsentatum à Catholica majestate recurrentem ad consilium Cameræ pro secunda jussione, an & quando concedi vel denegari solet, p. 426. n. 202
 Ordinarius si provisionibus Regiis præsentationis non obtemperet, quid faciendum, ib. n. 204
 Adversus Ordinarios recusantes instituere præsentatum, à Catholica majestate attentè procedatur, p. 430. n. 205
 Ordinarius si non instituat præsentatum à Catholica majestate interim conquiescat, aliter ab ejus provisione & processu appellationi interpositæ consilium Cameræ deferendum declarabit, ibid. num. 206
 Ordinario hodie ex motu proprio Pii V. præfixus est terminus duorum mensium, ut instituat præsentatum à patronis in Parochiali, aliter ad quem recurrere potest, ib. n. 209
 Ordinarij

& Verborum.

Ordinario providente Parochialem quoad executionem ejus juxta Trid. non attenditur quo jure an institutionis, an meræ collationis, an confirmationis, & sic nec devolutionis, p. 439. n. 15
 Ordinario aliqua ratione differente executionem provisionis Parochialis, si illam interim superior revocet, & aliam ferat sententiam poterit suam exequi, cum vacans inveniat beneficium, ib. n. 23
 Ordinarius dedit inquirere & scire conditionem ejus, cui confert, p. 445. n. 80
 Ab Ordinario recusante sine causa instituere præsentatum, vel confirmare electum, appellare licet, vel etiam superiorem adire per viam recursus, pag. 461. num. 67
 Ab Ordinario negante licentiam justam Rectori, vel alteri beneficiato, licita est appellatio, ib. n. 68
 Ordinarius in causa delegata minor est giudice delegato à Principe, p. 527. n. 226
 Ab Ordinario reponere volente excessum executoris Romanæ Curie appellationi emissa an sit deferendum, p. 528. n. 9
 In judiciis Ecclesiasticis Ordinarius reponit excessum executoris ob maximam difficultatem adeundi superiorum, p. 529. n. 30
 Ab Ordinario volente reponere excessum executoris etiam Apostolicæ appellationi emissa non esse deferendum, p. 530. n. 32
 Ordinarius in casibus quibus potest contra Religiosos & aliàs exemptos à sua jurisdictione procedere potest suam exequi sententiam absque literis requisitoriis, p. 660. n. 102
Ordo, Sacramentum.
 Ab Ordinis requisiti suscipiendi decreto appellationi emissa per beneficiatum an sit deferendum, p. 308. num. 34
 Annus ad Ordines suscipiendos à quo tempore currere incipit, p. 303. n. 35
 Ordines quales, & quæ beneficia requirant, & qua pœna plectantur beneficiati ob non receptos intra annum, & quæ impedita illos excusent, & de aliis hujus materiæ quæstionibus, remissivè, p. 309. n. 36
 A præcepto de suscipiendis Ordinibus necessariis appellationi deferendum non est, ib. n. 38
 Ordinem suscipere necessarium beneficio compulsus possessor non appellat, quominus interim exequatur præceptum, p. 371. n. 10
Ordo judicarij.
 Ordinis omisso respicienti utilitatem partis tantum, non vitiat executionem, sed permittit appellationem, p. 52. n. 426
 Ordo juris non servatur in notoriis, sed ordo est, ordinem non servare, p. 61. n. 107
 Ordo juris est, creditorem prius principalem debitorem, quàm fidejussorem eo non excessu convenire, p. 150. n. 175
 Ordinem judicarium servare, non potest nocere, p. 209. n. 74
 Ordinis præposteratio appellationem permittit, p. 328. num. 32
 Ordinem executionis præposterans executor illam reddit appellationem, p. 328. n. 33
 Ordo judicarius non requiritur super disputatione juris, p. 330. n. 51
 Ordo juris non servatur in notoriis, sed tunc ordo est ordinem non servari, p. 466. n. 47
 Ordo l. à D. Pio, §. in venditio. ff. de re judic. an detur pro forma substantiali, ita ut ejus perversio non egeat appellatione, p. 518. n. 103
 Ordinem assignatum per d. §. in venditione esse inductum pro forma, & ejus commissionem causare nullitatem & excessum, qui teneant, ib. n. 104
 Ordo executionis de quo in venditione omisus per Salgado de Protect. Reg.

judicem ordinarium non causat excessum & nullitatem, sed injuriam, ib. n. 105
 Ordinis perversio de quo in d. §. in venditione facta per executionem causæ nullitatem, & excessum, p. 519. n. 106
 Ordo legis sonans in monitionem potius quàm in necessitatem, licet omittatur, non vitiat, p. 645. n. 1
 Præposteratio Ordinis sonantis in consilium legis in necessitatem, non vitiat, ib. n. 2
 Ordinem sententiæ præposterans executor excedit manifestè, ib. n. 3
 Ordo est modus agendi, sine quo nihil rectè agitur, p. 646. n. 4
 Ordinem excedere seu modum, idem est, cum sint duo inseparabilia, ib. n. 6
 Ordo in duplici est differentia, à jure, vel ab homine datus, ib. n. 6
 Ordinis dati ab homine præposteratio semper actum vitiat ipso jure, ib. n. 9
 Ordo præscriptus sententiæ, ejus præposteratio cadit in se ipsa causa executionis, ib. n. 16
 Ordo unius causæ in se ipsa est velut ordo membrorum in corpore individuo, à quo si subvertatur aliquod principale, totum corpus perit, secus in ordine unius causæ ad aliam divertam, ib. n. 19
 Ordinis à jure de una causa ad aliam præposteratio non admittit appellationem in judicio sui natura inappellabilis, quia non causat nullitatem, ibidem num. 20
 A perversione Ordinis appellatio admittitur etiam in judiciis aliàs privilegiatis, in quibus regulariter appellatio non admittitur, ib. n. 21
 Nullitas cadit in perversione Ordinis unius causæ ad seipsum, & ideo executionem non meretur, p. 647. num. 22
 Ordinis præposteratio est gravamen evidens patens ex actis, ib. n. 23
 Ordo literæ servandus est, & à forma sententiæ non est recedendum, p. 648. n. 56

P

Palium.

Palium accedens ultra statutum, quo quis jam renobatur, non mutat qualitatem vel naturam obligationis, p. 102. n. 3
 Palium inter partes, ne appelletur in causa intelligitur etiam prohibitio ab interlocutoria, p. 204. n. 11
 Palium de non alienando ut operetur executionem in tertium, an debeat apponi hypotheca specialis, an sufficiat generali, p. 657. n. 65. remissivè.
 Palium de non alienando potest apponi in annui census constitutione, quod solum respicit severitatem creditoris, p. 583. n. 200
Palinodia.
 Palinodia pœna non potest exequi in absentem, sed in personam, p. 182. n. 170
 Palinodia pœna clericus sicut nec nobilis non plectitur, ib. n. 171
 Palinodia pœna est infamatoria, ib. n. 172
 Palinodia recantare non debet clericus injuriator, cum nobilitatis privilegio fungatur contra Bernard. Diaz communiter reprobatur, pag. 643. numero 110

Panis.

Panis de quo in Oratione Dominicali, de spirituali intelligitur, p. 199. n. 90
 Panis spiritualis quotidie assumendus, ut quotidie proficit, ib. n. 91

Papa.

Papa nec alius condemnat absque debita probatione, cum

Index Rerum,

cum sit contra jus naturale, pag. 47. numero 133.
 Papa concedens mihi castrum poterit contra me præscribi, quia mea possessio non est papalis, pag. 435. num. 191

Parochia, Parochialis, Parochus, Parochianus.
 Parochus est universitate, & potest uti frui piscuis & memoribus civitatis, sicut quilibet de universitate, p. 12. n. 59
 Parochus præfertur clericis mercenariis, & Capellanis, p. 242. n. 46
 Parochialis in impetrationibus, & aliis requiritur specialis mentio, p. 243. n. 63
 Parochiam alienam ingredi quis non potest ad aliquod officium divinum exercendum sine licentia Rectoris, p. 244. n. 75
 Parochus proprio pertinet portare cadaver eligentis sepulturam in alia Ecclesia, ib. n. 76
 Parochi absque licentia funus levare non potest, antequam per eum dicatur antiphona *Subvenite*, ib. numero 81
 Parochi absque licentia non potest funus levare nisi jubente ipso per asperionem aquæ, p. 245. n. 85
 Parochus potest furripere Cruces, & alia processionalia tollere, religiosis processionaliter accedentibus ad suam Parochiam, pro tollendo cadavere eligentis sepulturam apud religiosos, ib. n. 86
 Parochus primo facit officium in Ecclesia dicendo orationes, & intonando primos versus, ib. n. 87
 Parochus præfertur, quando defertur funus extra suam Parochiam, ib. n. 88
 Parochi præferuntur etiam Canonicis collegiatis, ibid.
 Parochus in præjudicium Ecclesiæ, aut successorum an possit admittere vel non utendo, vel consentiendo renuntiare juri prælationis, ib. n. 89
 Parochi successores possunt contravenire facto invalido antecessoris, ib. n. 90
 Parochus potest præcedentiam perditam per prædecessores recuperare, ib. n. 91
 Inter Parochos duos quando sit locus præventioni in funerando corpus Parochiani utriusque, ibidem, num. 95
 Et quid si præventio nulla sit, quomodo controversia diffiniatur, ib. n. 96
 Parochialis provisio quoquo modo facta, non suspenditur per appellationem juxta Trid. & motum proprium Pii V. p. 288. n. 167
 Parochialis provisio per sententiam judicalem, qua declaratur jus patronus, non suspenditur per appellationem, ib. n. 168
 Parochiali multæ assignantur specialitatis rationes animatum periculis, p. 289. n. 171
 A Parochialium provisione sive judicialiter, sive extrajudicialiter facta appellationi emissa non deferens vim non facit, p. 201. n. 193
 A Parochialis provisione etiam judiciali appellatio sicut prohibetur quoad suspensivum; ita non admittitur ab articulis incidentibus in ea, p. 291. n. 194
 Ad Parochialem provisum non est à possessione amovendus, etiamsi judex appellationi contrariam ferat sententiam, donec contra illum tres sint conformes, ib. n. 201
 Ab electione ad Parochialem discordantibus examinato-ribus appellationi an sit deferendum, pag. 292. numero 202
 Ab electione ad Parochialem etiam discordantibus examinato-ribus appellationem suspensivo carere, verius resolvitur, ib. n. 203
 Parochialis provisio nulliter facta, vel ex defectu formæ Tridentini, vel aliam nullitatem contineat suspenditur per appellationem & idem in simplicibus beneficiis, ib. n. 209

Parochus cui ex impedimento vel impericia datur coadjutor, non excusatur à residentia, p. 346. n. 46
 Parochialis provisio & possessionis tradito nec suspenditur per appellationem, nec possessor amovetur, donec per sententias vincatur, ubi referuntur & ponderantur verba constituit. Pii V. p. 362. n. 62
 Parochiani contribuere tenentur in Ecclesiæ collapsæ reedificationem, si Clerici redditus, qui supersunt, non sufficiunt, p. 366. n. 3
 Parochiani non possunt renuntiare administrationi, & perceptioni Sacramentorum, ut à contributione hac excusentur, ib. n. 4
 Parochiani in subsidium tenentur ad contributionem reficiendæ Ecclesiæ dirutæ, sicut Clerici tenentur ad opera publica communia omnibus, pontes, & fontes, &c. ib. n. 9
 Parochiani tenentur pro oneribus Ecclesiæ, putà, si reconciliatione egeat, ib. n. 10
 Parochiani quando in subsidium tenentur contribuere pro necessitate Ecclesiæ, tam nobilis, quam plebei indistinctè coguntur, ubi de ratione, ib. n. 11
 Parochialem novam fieri quando jussit ordinarius, an possit ad id compellere non obitante appellatione, p. 368. n. 31
 Causa quæ sufficiens sit, ut nova Parochialis construatur, ib. n. 32. & 34. remissivè.
 Parochus præficiendus Ecclesiæ noviter constructæ, debet institui ad præsentationem Rectoris primæ, de ratione, ib. n. 37
 Parochiales termini si inter antiquam Parochialem & novam Ecclesiam non dividantur, an decimæ præjudiciales sint dividendæ, vel quæ emolumenta nova Ecclesia debeat percipere. ib. n. 39
 Parochialis jus patron. Ecclesiastici vacantis in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ concursus sit spreto patronato, p. 400. n. 99

Pater.
 Pater seu Dominus privatus potest filium, seu famulum suum clericum domo ejicere ob ejus pacem & quietem virtute potestatis politicæ, p. 72. n. 278
 Pater est legitimus filii administrator in adventitiis, tam in agendo quam deferendo, p. 588. n. 260

Patronatus, Patronus.
 Patroni Ecclesiæ fructuum ejus participes tenentur ad reparationis contributiones, p. 367. n. 14
 Patronum si habeat prima Ecclesia simul & ille cum Rectore debet noviter constructæ præsentare, p. 368. num. 38
 Patronatus an teneatur præsentare intra terminum edictorum, cum habeat terminum juris, an possit eorum petere prorogationem pro tempore sibi à jure concessa, ut interim præsentandus queat ordinari, vel ejus ætas legitima compleatur, p. 375. num. 701. remissivè.
 Patronus Ecclesiasticus si præsentaverit ante examen per concursum, ejus præsentationis virtute non erit facienda institutio, p. 399. n. 82
 Patronus Ecclesiasticus non solum potest noviter præsentare expressè, sed etiam tacitè aliquem actum gerendo in favorem illius, quem præsentaverat ante concursum, p. 400. n. 93
 Patrono non currit tempus præsentandi, nisi à die scientiæ, & notitiæ veræ, non interpretativè, p. 419. num. 42
 Patronus præsentans indignum pro illa vice privatur præsentatione, p. 430. n. 216
 Patronus Regii præcipuum fundamentum est privilegium, quod habent Reges, p. 432. n. 233
 Super Regio Patronatu orta controversia Sixtus IV. concessit Regibus Catholicis perpetuo, ut ad Episcopatus eligerentur ab eo nominati & petiti, ibid. num. 235

& Verborum.

Patronis currit tempus ad præsentandum datum à jure vel à fundatore, à tempore notitiæ, non à tempore vacationis, p. 442. n. 62
 Scientia aliquorum ex patronis non nocet aliis ignorantibus vacationem, ib. n. 63
 Patrono aut Episcopo existente in quasi possessione currit tempus lite pendente super proprietate, ibid. numero 69
 Patronum excusat impedimentum, ut illi non currat tempus, non tamen excusat lis non finita, pag. 443. num. 76

B. Paulus.
 B. Paulus civis populi Romani fuit nuncupatus, quia pater ejus cum Romanis civitatem contraxit, p. 13. num. 60
 D. Paulus à Tribuno auxilium postulavit, pagina 58. num. 53

Paupertas.
 Paupertas uti qualitas naturalis in famulis & operariis præsumitur, qui ut plurimum necessitate coacti serviunt, p. 348. n. 85

Peccator, Peccatum.
 Peccator in mundo eodem periculo est suppositus, quo navis in medio tempestatis, p. 198. & 199. num. 80. & 81
 A Peccato desistens an audiatur suam allegans turpitudinem, p. 231. n. 64

Pensio, Pensionarius.
 Pensionario existente, in quasi possessione exigendi pensionem lata sententia super reformatione pensionis, aut nullitate ipsius non exequitur prima sententia, nec ipse interim impeditur sua uti quasi possessione, imò tunc rescribitur cum clausula (sine retardatione solutionis pensionis,) pagina 343. numero 20
 Pensionis ad reformationem quando agitur ex causa agendæ congruæ, non agitur jure actionis, sed officio judicis contra Flores de Mena, p. 45. n. 37
 A Pensionis diminutione non potest admitti appellatio suspensiva, quin eundem effectum causet in augmento congruæ contra ejus privilegium, ib.
 Pensio reservata pro alimentis & pro vitæ humanæ sustentatione non recipit appellationem suspensivam, ubi de exemplis, p. 351. n. 1
 Pensionis processus sive fulminetur executivè, sive summarie tantum, appellatione suspensiva caret, ibid. num. 2
 Pensionis ad solutionem condemnatus vigore Bullarum Pontificalium ex causa putà, resignationis, non potest impedire executionem per appellationem, ib. num. 5
 Pensioni executionis locus non erit, nec clausula (sine retardatione, vel sine præjudicio legitime) effectum habet, quando ex ventre Bullarum constat de vitio nullitatis pensionis, aut alterius legitime exceptionis, p. 352. n. 26
 Si agitur contra possessorem beneficii, qui Pensioni consentit, statim, servatis tamen terminis de stylo Romæ servari solitis, aut accusata contumacia, datur in eum sententia declaratoria facta expensarum condemnatione, ib. & p. 353. n. 34
 Pensionis reservatio si est conditionalis, aut possessor non est qui illi consentit, debet pensionarius coram executore de quasi possessione exigendi pensionem docere, aliàs debet narrativam, & conditionem verificare, ib. n. 35
 Pensioni non consentiens successor, ut queat declarari in censuras incurrisse, debet Bolla ipsa intimari, ad faciendam autem executionem in ejus bonis sufficit monitorium auditoris in certo tenore gratiæ, ib. numero 36
 Pensione translata vigore litterarum si titularis alle-

get non rectè factam fuisse translationem, commissio conceditur cum clausula (sine retardatione) licet translatarius nunquam fuerit in quasi possessione existendi, sed transferens sit, ib. n. 42
 Lis super reformatione aut nullitate Pensionis etiam pendeat coram ordinario absque commissione, vel cum ea, etiam absque dicta clausula præservativa, adhuc talis exceptio non impedit executionem pensionis, ib. n. 44
 Etiam ordinarius hoc casu executorem inhibuit, quia cum sit inferior non potest, ib. n. 45
 Pensionis reservatio cum clausula (dummodo remaneant centum pro rectore) & similibus, & conditionalis, de qua prius debet constare, p. 354. n. 65
 Quod procedit sive ordinariè, sive executivè agatur, ib. n. 66
 Pensionis reservatio conditiones aut aliquas qualitates habens facit, ut auditor teneatur assumere partes judicis, ib. n. 67
 Et an ordinario sit talis causa in prima instantia remittenda, vide ibid.
 Pensione Rector gravatus si per decennium non solverit opposita exceptione, & causas non solvendi, & si apparentes allegando (remissa causa ordinario) non potest executor contra illum executivè procedere, ib. n. 68
 Pensionis reservatio super aliquo beneficio non facta relatione, alia esse jam gravatum, est nulla, etiam si motu proprio fuerit reservata, ib.
 Pensionem si tertius habens super beneficio petat committi causam nullitatis primæ pensionis, exigeretur cautio quamvis allegetur paupertas prioris pensionarii, ib. n. 61
 Pensionis non solutæ per longum tempus opposita exceptione commissio appellationis non datur cum clausula (sine retardatione solutionis pensionis) cum pro opponente adsit præsumptio, ib. n. 69
 Pensionem appositam super duobus beneficiis ab uno possessis, quæ postmodum ad duos possessores devenissent, isti non tenentur in solidum, sed pro rata solvere, ibid. n. 70
 Pensio apposta super duobus beneficiis deventis postea ad duos possessores, non dicitur liquida, sed prius debet executor cognoscere de rata portionis quæ tangat unumquodque beneficium, ib. n. 71
 Quo casu non rescribitur commissio appellationis cum clausula sine præjudicio legitime executionis, ibid.
 Pensionarius an teneatur verificare bonum jus consentientis reservationi pensionis, ib. n. 73
 Pensionis translatarius an teneatur justificare jus & titulum transferentis, ib. n. 74. remissivè.
 Pensionis extinctæ per professionem pensionarii non impedit executionem, nec retardat solutionem, quia requirit altiore indaginem, ibid. n. 77
 Et an talis exceptio debeat prius discuti in judicio ordinario ibid.
 Pensionis extinctæ per matrimonium subsequutum non impedit executionem litterarum, ib. n. 78
 Pensionarius si post professionem aut matrimonium permanit in quasi possessione exigendi pensionem, vel ostendit dispensationem etiam intricatam, & non claram, non suspenditur executio, ut dictum est, aliàs autem exceptio extinctionis pensionis executionem impedit, cum sit relevans probata intra brevem terminum, ib. n. 79
 Pensionis solutionem quales exceptiones impediunt, ib. n. 81. remissivè.
 Pensionis reductio potest peti coram ordinario, si fructus parochialis post reservationem venerint in diminutionem, absque speciali commissione Papæ, ib. n. 88
 Pensionis reformatio à principio excessiva non potest coram